

Σχόλια της εταιρείας Forthnet ΑΕ επί της Δημόσιας Διαβούλευσης αναφορικά με το σχέδιο Εισήγησης προς τον Υπουργό Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων σύμφωνα με το άρθρο 57 του Ν.4070/2012 σχετικά με τον καθορισμό και την εξειδίκευση της έννοιας, των κριτηρίων και του περιεχομένου του ευλόγου του αιτήματος στο πλαίσιο της καθολικής υπηρεσίας

Γενικό σχόλιο

Δεδομένου ότι δεν έχει ξεκαθαρίσει ακόμη το θέμα του εύλογου ή μη χαρακτήρα του υποβληθέντος από τον ΟΤΕ αιτήματος αποζημίωσης για το καθαρό κόστος της καθολικής υπηρεσίας (ΚΚΚΥ), ζήτημα για το οποίο η Εταιρεία μας έχει επανειλημμένως εκφράσει σοβαρές επιφυλάξεις προς την ΕΕΤΤ, θεωρούμε ότι η εξέταση της εν λόγω Εισήγησης της ΕΕΤΤ πρέπει να μετατεθεί χρονικά και να τεθεί εκ νέου σε διαβούλευση σε χρόνο μεταγενέστερο των σχετικών με το ανωτέρω ζήτημα αποφάσεων της ΕΕΤΤ.

Η έλλειψη ουσιαστικής διαφάνειας στα κοστολογικά δεδομένα που λαμβάνονται υπόψη για τον υπολογισμό του ΚΚΚΥ, η διάχυτη αβεβαιότητα αναφορικά με το ενδεχόμενο αναδρομικής επιβάρυνσης τρίτων για παρασχεθείσα ΚΥ, η ύπαρξη αναφορών και καταγγελιών για πλημμελή παροχή της ΚΥ από τον ΟΤΕ τα περασμένα έτη, σε συνδυασμό με την απουσία ουσιαστικών ελέγχων της ΕΕΤΤ αναφορικά με την ποιότητα της παρασχεθείσας από τον ΟΤΕ ΚΥ, ιδίως σε περιπτώσεις άρνησης ή υπερβολικής καθυστέρησης του ΟΤΕ να υλοποιήσει αιτήματα σύνδεσης στο σταθερό δημόσιο τηλεφωνικό δίκτυο, συνθέτουν ένα αρνητικό περιβάλλον.

Το σχέδιο Εισήγησης της ΕΕΤΤ έρχεται να αμβλύνει τις υποχρεώσεις του υπόχρεου παρόχου, χωρίς επαρκή, κατά την άποψή μας, τεκμηρίωση, τη στιγμή που η διαδικασία αποτίμησης της παρασχεθείσας κατά το παρελθόν ΚΥ και του κατά πόσον υφίστατο υπερβολική επιβάρυνση του υπόχρεου παρόχου καθολικής υπηρεσίας, δεν έχει ολοκληρωθεί. Η θέση σε διαβούλευση σχεδίου Εισήγησης της ΕΕΤΤ για το εύλογο του αιτήματος παροχής σύνδεσης στο πλαίσιο της ΚΥ, κατά τη δεδομένη χρονική συγκυρία και ενώ οι διμερείς διεργασίες, μεταξύ ΟΤΕ και ΕΕΤΤ, αναφορικά με το ζήτημα της ΚΥ συνεχίζονται με φόντο το αίτημα αποζημίωσης του ΟΤΕ, επιβαρύνει περαιτέρω το κλίμα ανασφάλειας που έχει δημιουργηθεί σε βάρος των τρίτων (πλην του υπόχρεου) παρόχων που δραστηριοποιούνται στην ελληνική αγορά. Θεωρούμε λοιπόν επιβεβλημένη την προηγούμενη ολοκλήρωση των σχετικών διαδικασιών με απόλυτη διαφάνεια από την ΕΕΤΤ με βάση την υφιστάμενη μέχρι σήμερα νομοθεσία.

Παρατηρείται, εξάλλου, ότι ο λόγος απόρριψης “ειδική κατασκευή πέραν των 200 μέτρων” υπάρχει ήδη στην Προσφορά Αναφοράς του ΟΤΕ για την αδεσμοποίητη πρόσβαση στον τοπικό βρόχο εδώ και πολλά έτη, χρησιμοποιείται δε ευρέως από τον ΟΤΕ και δεν υφίσταται χαρακτήρας “επείγοντος” στην συγκεκριμένη Εισήγηση. Είναι ενδεικτικό ότι κατά τη διάρκεια του τελευταίου έτους υπήρξαν εκατοντάδες απορρίψεις από τον ΟΤΕ αιτημάτων ενεργοποίησης πελατών της εταιρείας μας για αυτό τον λόγο.

Σε κάθε περίπτωση, η ουσιαστική τοποθέτηση των παρόχων στις αναφορές και στις ρυθμίσεις που περιλαμβάνει το υπό διαβούλευση σχέδιο, προϋποθέτει την ύπαρξη επαρκούς επιπέδου διαφάνειας αναφορικά με τα κοστολογικά δεδομένα που λαμβάνονται υπόψη. Η διαβούλευση δεν πρέπει να διεξάγεται μόνο για τυπικούς λόγους.

Ζητούμε από την ΕΕΤΤ όπως, λαμβάνοντας υπόψη και τα ειδικότερα σχόλια που ακολουθούν, αντιληφθεί την εύλογη αναστάτωση που δημιουργεί, αυτή τη χρονική στιγμή, το συγκεκριμένο σχέδιο Εισήγησης και αναθεωρήσει τον σχετικό σχεδιασμό της, αναδεικνύοντας και προς το Υπουργείο Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων τα σοβαρά ζητήματα που έχουν εγερθεί. Ο ΟΤΕ αποκομίζει τεράστια έσοδα από την παροχή χονδρικής πρόσβασης σε ένα ήδη αποσβεσθέν και μη επαρκώς συντηρημένο δίκτυο χαλκού, ενώ τυχόν περαιτέρω επιδότηση του ΟΤΕ για την επέκταση του δικτύου του σε βάρος των ανταγωνιστών του σε επίπεδο λιανικής, θα προκαλούσε σοβαρές στρεβλώσεις στην αγορά.

Ειδικότερα σχόλια

Θεωρούμε ότι η όποια σχετική Εισήγηση προς τον αρμόδιο Υπουργό πρέπει να περιέχει σαφή οριοθέτηση των υποχρεώσεων του υπόχρεου παρόχου. Η υπό διαβούλευση πρόταση Εισήγησης, αντίθετα, αφήνει μεγάλα περιθώρια στον υπόχρεο πάροχο τόσο να επιλέγει ο ίδιος την τεχνολογία με την οποία θα υλοποιήσει τη σύνδεση, όσο και να απορρίπτει αιτήματα παροχής ΚΥ.

1. Ως προς τον παρατιθέμενο στο σχέδιο Εισήγησης υπολογισμό του κόστους επέκτασης δικτύου: Παρατηρείται ότι τα αναφερόμενα στοιχεία για τον υπολογισμό του κόστους δεν προσδίδουν διαφάνεια στον υπολογισμό του και ως εκ τούτου δεν είναι επαρκή. Από την άλλη πλευρά, παραδοχές όπως αυτή ότι ο υπόχρεος πάροχος για την επέκταση του δικτύου του πραγματοποιεί χωματουργικές εργασίες σκάβοντας χαντάκια πλάτους 0,5 μέτρων και βάθους ενός μέτρου, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, καθώς σήμερα χρησιμοποιείται ευρέως η τεχνική του “microtrenching”.
2. Ως προς τις αναφορές στην πρακτική ορισμένων άλλων Ευρωπαϊκών Χωρών: Για την τεκμηρίωση του εύλογου χαρακτήρα ενός πλαφόν κόστους σε αιτήματα υλοποίησης προφανώς δεν αρκεί η ενδεικτική σύγκριση με τρίτες χώρες. Οι ιδιαίτερες συνθήκες της εγχώριας αγοράς, οι γεωγραφικές ιδιαιτερότητες, η τοπολογία του υφιστάμενου δικτύου του υπόχρεου παρόχου, αποτελούν στοιχεία που πρέπει να αποτιμηθούν και να συνεκτιμηθούν.
3. Ως προς τις παραδοχές της ΕΕΤΤ αναφορικά με τις δυνατότητες παροχής της ΚΥ από κινητά δίκτυα επικοινωνιών: Ο βαθμός διείσδυσης των κινητών δικτύων στα διάφορα Κράτη Μέλη ποικίλει. Έτσι, είναι φυσικό το ευρωπαϊκό ρυθμιστικό πλαίσιο να μην απαγορεύει την παροχή ΚΥ από κινητά δίκτυα. Από την άλλη πλευρά, είναι επίσης σαφές ότι το ευρωπαϊκό ρυθμιστικό πλαίσιο δεν υπαγορεύει την επιδότηση της ασυρματικής σύνδεσης από σταθερή θέση (των προγραμμάτων homezone κλπ), ούτε απαγορεύει την προώθηση από την Πολιτεία, στο μέτρο του εύλογου και του εφικτού, πολιτικών που ενισχύουν την εγκατάσταση ενσύρματων δικτύων.
Θεωρούμε ότι χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και περαιτέρω μελέτη των σχετικών προτάσεων της ΕΕΤΤ, καθώς αυτές ενδέχεται να επηρεάσουν τις τεχνολογίες και τις υπηρεσίες που θα διατίθενται τελικά στους έλληνες καταναλωτές. Δεν αμφισβητείται ότι μέχρι σήμερα οι ενσύρματες επικοινωνίες έχουν μεγαλύτερο κόστος υλοποίησης, αλλά παρέχουν αυξημένες τεχνολογικές δυνατότητες σε σχέση με τα κινητά δίκτυα. Είναι εξαιρετικά πιθανό ο έλληνας καταναλωτής να επιθυμεί την υλοποίηση ενσύρματης γραμμής επικοινωνίας στο σπίτι του για πληθώρα λόγων. Μέχρι σήμερα οι σταθερές και κινητές επικοινωνίες δεν είναι υποκαταστάσιμες, γεγονός που

αποδεικνύεται από την παράλληλη διατήρηση σταθερών και κινητών γραμμών επικοινωνίας από την πλειοψηφία των ελληνικών νοικοκυριών.

Ωστόσο, η σχετική παραδοχή στην Ενότητα “Ενημερωτικά και διευκρινιστικά στοιχεία αναφορικά με τις προτεινόμενες διατάξεις”, η οποία προηγείται του σχεδίου Εισήγησης της ΕΕΤΤ, σε συνδυασμό με τις ρυθμίσεις του άρθρου 3 του σχεδίου Εισήγησης εισάγουν τη δυνατότητα του υπόχρεου παρόχου να επιλέγει ο ίδιος τον τρόπο παροχής της ΚΥ μέσω ενσύρματου ή ασύρματου δικτύου.

Τούτο όμως έρχεται σε αντίθεση όχι μόνο με το αντικειμενικό συμφέρον του έλληνα καταναλωτή, αλλά με τη βούληση του εθνικού νομοθέτη, ο οποίος τόσο στην Υπουργική Απόφαση για το περιεχόμενο της Καθολικής Υπηρεσίας (άρθρο 4 της απόφασης του Υπουργού Μεταφορών και Επικοινωνιών με αριθμ. 44035/1626/2007 – ΦΕΚ 1481/16.08.2007), όσο και μετέπειτα στον Ν.4070/2012 (στο άρθρο 57) όρισε για την παροχή πρόσβασης σε σταθερές θέσεις και την παροχή τηλεφωνικών υπηρεσιών στους τελικούς χρήστες ότι αυτή περιλαμβάνει: *«Σύνδεση σε σταθερές θέσεις με το δημόσιο δίκτυο επικοινωνιών που παρέχεται από μία τουλάχιστον επιχείρηση στο σύνολο της Ελληνικής Επικράτειας, εφόσον το σχετικό αίτημα είναι εύλογο. Η παρεχόμενη σύνδεση επιτρέπει την υποστήριξη φωνητικών επικοινωνιών, τηλεομοιοτυπικών επικοινωνιών και επικοινωνιών δεδομένων με ρυθμούς μεταφοράς δεδομένων που επιτρέπουν τη λειτουργική πρόσβαση στο διαδίκτυο, λαμβάνοντας υπόψη τις επικρατούσες τεχνολογίες που χρησιμοποιεί η πλειοψηφία των συνδρομητών, καθώς και το κατά πόσον η σύνδεση είναι τεχνικώς εφικτή»*.

Ενόψει των ανωτέρω, θεωρούμε ότι τουλάχιστον για τις περιπτώσεις όπου το σημείο για το οποίο αιτείται η πρόσβαση βρίσκεται μέχρι τα 200 μέτρα απόσταση από το κυτίο διανομής του δημόσιου δικτύου επικοινωνιών του υπόχρεου παρόχου, θα πρέπει να υφίσταται υποχρέωση του υπόχρεου παρόχου για υλοποίηση ενσύρματου δικτύου, εκτός εάν άλλως ζητηθεί από τον καταναλωτή. Ακόμη και για τις περιπτώσεις όπου το σημείο πρόσβασης υπερβαίνει τα 200 μέτρα απόστασης και το συνολικό κόστος δεν υπερβαίνει το όποιο πλαφόν οριστεί, θα πρέπει να προβλέπεται ότι ο υπόχρεος πάροχος θα πρέπει να τεκμηριώνει την τυχόν επιλογή για ασύρματη υλοποίηση της σύνδεσης, καθώς και να παρέχει στον καταναλωτή τη δυνατότητα να υλοποίησης ενσύρματης σύνδεσης καταβάλλοντας στον υπόχρεο πάροχο τη σχετική δαπάνη.

4. Αναφορικά με την παράγραφο 1 του άρθρου 3: Θεωρούμε λοιπόν ότι δομή της παραγράφου 1 του άρθρου 3, θα πρέπει να λάβει υπόψη τα ανωτέρω, ώστε η υλοποίηση της ασύρματης πρόσβασης να μην τίθεται απλά ως εναλλακτική επιλογή του υπόχρεου παρόχου υπό οποιαδήποτε συνθήκη. Σε κάθε περίπτωση πρέπει να υφίσταται ρητή υποχρέωση του υπόχρεου παρόχου να καταγράφει το κόστος υλοποίησης και της ασύρματης σύνδεσης δεδομένου ότι στο κόστος της ΚΥ θα περιλαμβάνονται και αυτές οι συνδέσεις. Επιπλέον, θα πρέπει να αποσαφηνιστεί εάν τα αναφερόμενα 200 μέτρα θα αφορούν στη νοητή ευθεία που συνδέει το σημείο για το οποίο αιτείται η πρόσβαση με το κυτίο διανομής του δημόσιου δικτύου επικοινωνιών του υπόχρεου παρόχου.
5. Αναφορικά με την παράγραφο 4 του άρθρου 3: Θεωρούμε ότι η συγκεκριμένη παράγραφος θα πρέπει να διαγραφεί, καθώς θα αναιρούσε τους περιορισμούς του υπόχρεου παρόχου, όπως αυτοί περιγράφηκαν ανωτέρω και πρακτικά θα έδινε στον υπόχρεο πάροχο τη δυνατότητα να απορρίπτει κατά το δοκούν αιτήματα υλοποίησης “παραπέμποντας” μάλιστα τον αιτούμενο καταναλωτή σε τρίτους παρόχους προκειμένου ο καταναλωτής να λάβει μια ασύρματη σύνδεση. Η ενότητα αυτή παραβλέπει το γεγονός ότι στην ελληνική επικράτεια διατίθενται πλέον και υπηρεσίες

φωνής και μέσω ασύρματων δορυφορικών συνδέσεων. Δεν πρέπει η υποχρέωση για παροχή ΚΥ να εκλαμβάνεται ως δυνατότητα του υπόχρεου παρόχου να “επιλέγει” τους πελάτες που επιθυμεί να ενεργοποιηθούν στο δίκτυό του. Σε κάθε περίπτωση, πρέπει να υπάρξει ειδική ρητή αναφορά στην υποχρέωση του υπόχρεου παρόχου να υλοποιήσει τη σύνδεση που αιτείται ο συνδρομητής ακόμη και σε περιπτώσεις αυξημένου κόστους εφόσον ο συνδρομητής αναλαμβάνει τη σχετική δαπάνη, η οποία πρέπει να γνωστοποιείται από τον υπόχρεο πάροχο στον καταναλωτή με διαφάνεια.

